

Arrest

nr. 108 223 van 12 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 4 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op het arrest nr. X van 7 juni 2013, waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VERHELLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOURT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1 In het inleidende verzoekschrift vraagt de verzoeker dat de Raad zou overgaan tot de toekenning van het verblijfsrecht in België en hem wederom in te schrijven in het vreemdelingenregister.

De vraag van de verzoeker gaat echter de annulatiebevoegdheid van de Raad, overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet, te buiten.

1.2 Ter terechtzitting legt de raadsman van de verzoeker een ‘*memorie na heropening debatten*’ neer. De verwerende partij vraagt dit stuk, dat niet is voorzien in de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, uit de debatten te weren.

De Raad beaamt dat noch de vreemdelingenwet noch het Koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erin voorziet dat na de heropening der debatten en na het neerleggen van de synthesememorie nog een ‘*memorie na heropening der debatten*’ aan de Raad wordt overgemaakt. De Raad moet deze ‘*memorie*’ van de verzoekende partij niet als een processtuk in zijn beoordeling betrekken en ze behoeft dan ook geen formeel antwoord. Te dezen stelt de Raad echter vast dat de zogenaamde ‘*memorie*’ geen verdere uiteenzetting bevat dan hetgeen ook mondeling ter terechtzitting werd gepleit. Gezien als de neerslag van een mondelinge uiteenzetting op de terechtzitting zou dergelijk stuk kunnen bijdragen tot het begrijpen van de uiteenzetting en zou het de behandeling van de zaak ter terechtzitting kunnen bespoedigen. Vanuit dat oogpunt en met die beperkte waarde, wordt de ‘*memorie na heropening debatten*’ bij de zaak betrokken (cf. RvS 18 juni 2013, nr. 223.959; RvS 8 oktober 2012, nr. 220.903; RvS 28 juli 2011, nr. 214.719; RvS 22 juni 2006, nr. 160.447).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “*synthesememorie*” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 (,§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesememorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesememorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesememorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesememorie neer te leggen.

2.2 De raadsman van de verzoeker wijst er op dat de synthesememorie *in casu* niet identiek is aan het initieel verzoekschrift, daar er tevens wordt verwezen naar het ontbreken van een inventaris bij het administratief dossier en naar het feit dat er geen nota werd ingediend door de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat de verzoeker *in casu* integraal en letterlijk de twee middelen herneemt zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. De middelen onder de hoofding *“middelen”* in de synthesememorie betreffen een loutere reproductie van de middelen uiteengezet onder de hoofding *“middelen”* in het inleidend verzoekschrift. Uit het geheel van de synthesememorie blijkt niet dat de verzoeker er op wijst dat er geen inventaris der stukken is gevoegd bij het administratief dossier. Deze bewering van de verzoeker mist dus feitelijke grondslag. Onder de hoofding *“feiten”* in de synthesememorie maakt de verzoeker wel de volgende kanttekening: *“Na het indienen van het beroepschrift heeft verwerende partij dan ook geen nota overgemaakt”*. Dergelijke vermelding doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat de synthesememorie de aangevoerde middelen letterlijk herneemt zonder ze samen te vatten. De vraag die zich te dezen stelt is dan ook te weten of de verzoeker met het neerleggen van dergelijke synthesememorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

2.3 De raadsman van de verzoeker refereert voorts aan 's Raads arrest nr. 101 970 van 29 april 2013 en stelt dat de synthesememorie gelet op de parlementaire voorbereiding dient te worden geïnterpreteerd als een basis om een beslissing te nemen. Zij meent tevens dat de middelen uit het inleidend verzoekschrift reeds kernachtig en beknopt waren, derwijze dat een letterlijke herneming hiervan ook als een samenvatting dient te worden beschouwd.

De bewering dat een loutere herneming van de middelen kan worden beschouwd als zijnde een samenvatting, gaat niet op. Luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord *“samenvatten”* de volgende : *“1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]”*. Onder het woord *“samenvatting”* wordt de volgende betekenis gegeven : *“1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]”*. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesememorie in de Vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen kan, gelet op het voorgaande en in weerwil van wat de raadsman van de verzoeker stelt, dan ook niet volstaan.

De voorbereidende werken van de wet van 31 december 2012 houdende diverse dringende bepalingen betreffende Justitie (BS 31 december 2012, ed. 2) ter invoering van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vermelden (Doc 53 2572/002, amendement n° 7) luiden:

“De wijziging betreft het derde, vierde en vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet. De wijzigingen ingevoerd door artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) werden vernietigd door het Grondwettelijk Hof in arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012.

De herinvoering van de synthesememorie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fi ne). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

De verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een synthesememorie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een synthesememorie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.

Verder heeft deze wijziging tot doel de nadere regels voor het indienen van een synthesememorie vast te leggen. Deze aanpassing draagt opnieuw bij tot de verkorting van de behandelingsduur van de asiel- en migratieprocedure.

Het invoeren van een termijn van acht dagen om te beslissen om geen synthesememorie neer te leggen is ook verantwoord met het oog op het streven naar een intern coherente wetgeving. In de Vreemdelingenwet wordt immers in regel geopteerd voor een termijn van acht dagen om een partij toe te laten te repliceren op een stellingname van de tegenpartij.

Indien de verzoekende partij nalaat om binnen de toegekende termijn van acht dagen te antwoorden, dan wordt zij geacht geen belang meer te tonen voor de procedure.

De verzoekende partij legt een synthesememorie neer binnen de vijftien dagen.

De synthesememorie wordt, nu dit stuk de oorspronkelijk aangevoerde middelen die de verzoekende partij na lezing van het verweer wenst te behouden omvat alsmede haar reactie op de nota met opmerkingen, door de Raad aangewend als basis om een beslissing te nemen.

Indien de verzoekende partij nalaat om binnen de toegekende termijn van vijftien dagen een synthesememorie neer te leggen, dan wordt zij geacht geen belang meer te hebben bij het beroep. Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure verder gezet.”

Uit de duidelijke wetsbepaling en de voorbereidende werken van deze bepaling blijkt bijgevolg dat de verzoeker, zo hij een synthesememorie wenst in te dienen, een samenvatting van de middelen moet weergeven, wat *in casu* niet het geval is. De bewoording “oorspronkelijk aangevoerde middelen” in de voorlaatste zinsnede houdt een verwijzing in naar de middelen die werden aangevoerd in het verzoekschrift. Dit woord duidt er niet op dat een verzoekende partij ontslagen wordt van de op haar rustende plicht de oorspronkelijke middelen samen te vatten.

Wat er ook van zij, artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt op duidelijke wijze dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien de verzoekende partij die heeft verzocht om een synthesememorie neer te leggen geen synthesememorie heeft ingediend “zoals bedoeld in het vijfde lid”. Het is dan ook duidelijk dat het neerleggen van een synthesememorie die niet voldoet aan de vereisten bepaald bij artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, krachtens de wet wordt gesanctioneerd met het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang. De vereisten waaraan een synthesememorie overeenkomstig artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet moet voldoen, zijn tweevoudig en cumulatief:

1. de synthesememorie wordt ingediend binnen de vijftien dagen na het verzoek vanwege de griffie van de Raad
2. in de synthesememorie worden alle aangevoerde middelen samengevat

Uit de wet zelf volgt dan ook dat de verzoekende partij die kennis geeft van haar wens om een synthesememorie in te dienen de plicht heeft, op straffe van het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang, om tijdig een synthesememorie in te dienen waarin bovendien alle aangevoerde middelen worden samengevat. Het samenvatten van de middelen kan dus geenszins als facultatief worden beschouwd en de parlementaire voorbereiding kan geen afbreuk aan de niet voor interpretatie vatbare tekst van de wet zelf (cf. RvS 19 juni 2013, nr. 223.961).

De verwijzing naar het arrest van de Raad van 29 april 2013 is niet dienstig, nu de verzoeker nergens aanduidt dat de feitelijke omstandigheden die tot dit arrest aanleiding hebben gegeven dezelfde zijn als deze die thans voorliggen. Met name maakt de verzoeker nergens aannemelijk dat de toen door de verzoekende partij neergelegde synthesesemorie eveneens een loutere reproductie zou omvatten van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

2.4 De raadsman van de verzoeker meent tevens dat uit de rechtspraak van de Raad van State (onder meer arrest nr. 220.33 van 19 juli 2012) kan worden afgeleid dat het toegestaan is om in de synthesesemorie een herneming van de middelen met een repliek in te dienen.

De Raad stipt aan dat de wettelijke omschrijving van het begrip “*synthesesemorie*” thans niet meer dezelfde is. Het bij artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) ingevoegde en door het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 88/2012 vernietigde – en dus thans niet meer in voege zijnde – artikel 39/81 van de vreemdelingenwet definieerde destijds de synthesesemorie als “*een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet*”. De Raad van State stelde dienaangaande dat in deze versie van het artikel geen sanctie voor het ontbreken van een samenvatting van de middelen werd voorzien, laat staan dat het beroep om die reden niet-ontvankelijk zou kunnen worden verklaard (RvS 19 juli 2012, nr. 220.331; RvS 28 juni 2012, nr. 220.072). De thans van toepassing zijnde bepaling stelt evenwel uitdrukkelijk dat in de synthesesemorie alle middelen moeten worden samengevat. De wetgever heeft er uitdrukkelijk voor gekozen om aan de huidige synthesesemorie een andere invulling te geven, namelijk een memorie “*waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat*”. Bijgevolg kan de rechtspraak van de Raad van State die betrekking heeft op de synthesesemorie volgens de oude definitie niet worden gehanteerd ter interpretatie van de huidige wet.

2.5 De raadsman van de verzoeker voert aan dat de Raad een inbreuk zou plegen op artikel 6 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) indien de thans voorliggende synthesesemorie zou worden beschouwd als zijnde niet in overeenstemming met artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet. Zij verwijst naar het arrest L'Érablière van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en stelt dat het vereiste van het samenvatten van de middelen niet in redelijke verhouding staat met het beoogde doel en dat de rechtszekerheid aan de kant wordt geschoven indien een gebrek aan belang wordt vastgesteld.

De verzoeker verliest uit het oog dat het EHRM in het arrest Maaouia (EHRM Maaouia t. Frankrijk, 5 oktober 2000) reeds ondubbelzinnig heeft gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6 van het EVRM vallen. Het EHRM heeft zijn rechtspraak nadien meermaals bevestigd, onder meer in het arrest Mamatkulov en Askarov van 4 februari 2005. Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd.

De Raad wijst er tevens op dat de neerlegging van een synthesesemorie conform artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet facultatief is, waarbij de verzoekende partij desgevallend kennis kan geven van haar wens om geen synthesesemorie neer te leggen, waarna de procedure conform artikel 39/81, achtste lid van de vreemdelingenwet, wordt voortgezet en de middelen uit het inleidend verzoekschrift in hun oorspronkelijke vorm zullen worden behandeld. Het achtste lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet is zonder meer duidelijk. Des te meer nu de verzoeker in kennis werd gesteld van het feit dat in de onderhavige zaak geen nota met opmerkingen werd ingediend, kwam het dan ook aan hem toe om te kiezen om, ofwel een synthesesemorie in te dienen conform artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en de aangevoerde middelen samen te vatten, ofwel de griffie er tijdig van op de hoogte te stellen dat hij geen synthesesemorie wenst neer te leggen waarna hij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet ervan verzekerd is dat de annulatieprocedure wordt voortgezet.

2.6 De raadsman van de verzoeker wenst tenslotte dat de Raad een prejudiciële vraag stelt aan het Grondwettelijk Hof aangaande de compatibiliteit van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zij formuleert de vraag als volgt: “*Schendt artikel 39/81, vijfde en zesde lid de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat de verzoekende partij die geen synthesesemorie indient en daarvan tijdig kennis geeft haar belang behoudt, terwijl de verzoekende partij die tijdig een synthesesemorie indient met tijdige kennisgeving haar belang verliest indien de initiële middelen integraal worden hernomen ?*”.

Op de wens van de verzoeker om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof dient niet te worden ingegaan.

Artikel 26, § 2, 2°, 2e lid van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, bepaalt dat *“Het rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor, al naar het geval, hoger beroep, verzet, voorziening in Cassatie of beroep tot vernietiging bij de Raad van State, (is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen)(…), wanneer het decreet of de in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in § 1 klaarblijkelijk niet schendt of wanneer het rechtscollege meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen.”*

Aangezien de uitspraak van de Raad vatbaar is voor een voorziening in cassatie bij de Raad van State en gezien de vraagstelling van de verzoeker niet gericht is op het doorvoeren van een grondwettigheidstoets van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet op zich maar eerder is geformuleerd als een verzoek dat het Grondwettelijk Hof de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter zake zou onderzoeken om zich daarover uit te spreken, dient de door de verzoeker voorgestelde prejudiciële vraag niet te worden gesteld daar het Grondwettelijk Hof daarvoor niet bevoegd is (RvS 24 mei 2013, nr. 223.585; Arbitragehof nr. 13/2004, 12 januari 2004).

2.7 De vaststelling dringt zich op dat artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet vereist dat een synthesememorie, wanneer tijdig ingediend, tevens een samenvatting van alle aangevoerde middelen bevat en dat hieraan *in casu* niet is voldaan.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

3. Aangezien dienvolgens wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is, dient niet te worden ingegaan op de grond van de zaak en de mondelinge toelichtingen die de raadsman van de verzoeker hieromtrent ter terechtzitting verschaft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE